

ALLAHIN RIZASINI KAZANMAK İÇİN

YAPILAN HER İŞ İBADETTİR

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

[Önceki sohbetimizde] Zâriyât sûresinin sonundaki bir âyet-i kerîmeden bahsetmiştim. Allahu Teâlâ hazretleri buyuruyor ki o bahsettiğim âyet-i kerîmede:

a. İnsanları ve Cinleri Bana İbadet Etsinler Diye Yarattım

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

*Ve mâ-halaktû'l-cinne ve'l-inse illâ li-ya'budûnî.*¹

“Ben âlemlerin rabbi Allahu azimüşşan, insanları ve cinleri başka bir maksatla yaratmadım. Başka bir sebep için yaratmadım. Ancak ve sadece bana ibadet etsinler diye yarattım. Başka bir maksatla değil.”

Ve mâ-halaktü “Ben yaratmadım,” *el-cinne ve'l-inse* “cinleri ve insanları.” *illâ li-ya'budûnî* “ancak bana ibadet etsinler diye,

¹ 51/ Zariyat, 56

başka bir şey için yaratmadım. Sadece bana ibadet etsinler diye yarattım.”

Şimdi burada, “Ancak bana ibadet etsinler diye yarattım.” denilince İslâm’ı çok iyi bilmeyen bir insanın hatırına ne gelir?

Demek ki ben sabahleyin evden çıkacağım, camiye gideceğim, akşama kadar, yatsıya kadar, uykum gelinceye kadar, yatma vakti gelinceye kadar boyuna namaz kılacağım. Sonra eve gideceğim, yatacağım. Ertesi gün tekrar kalkacağım, uyumak hakkım tabii çünkü yoruluyorum, dayanamam. Uyumadım mı hayatını sürdüremem. İşim biter. Onun için uyumak hakkım, uyuyacağım. Ertesi gün yine camiye gideceğim. Çünkü Allah beni ibadetten başka bir şey için yaratmadığına göre hep ibadet etmem lazım. Demek ki sabahtan camiye gideceğim tekrar uykum gelip yatıncaya kadar camide kalacağım sanabilir.

Öyle mi?

Değil. Hiç böyle değil. Allah böyle istese böyle yapmak zorundayız. Yani “Ey kullarım yatmak hariç hep bana namaz kılacaksınız.” diye emretseydi ne yapacaktık?

“Başüstüne ya rabbi! Emret ya rabbi!” diyecektik, öyle yapacaktık. Yani itiraz bahis konusu değil, severek yapacaktık. Rabbimiz emretmiş diyecektik, yapacaktık. Ama bu söz bu mânaya değil.

Sözün manasını anlamak bakımından düşünecek olursak Allahu Teâlâ hazretleri acaba bizden bunu mu istiyor?

Bunu istiyorsa yapalım tamam. İşi, gücü, dükkânı, memuriyeti, ticareti, esnaflığı bir kenara bırakalım bu işi yapalım. Hayır, Allah öyle istemiyor.

İbadet; sadece camide namaz kılmak değildir. Onun için namaz kılıp da namaz aralarında kötü işler yapanlar, Allah'ın iyi kulu olmuyorlar. Hacca gidip gelince yine kötü işler yapanlar, Allah'ın iyi kulu olmuyorlar. Yani arada boşluklar yok.

İbadetin sûresi ömür boyudur. İbadetin şekli değişebilir. Bazen yemek yemek ibadet olur.

Yemek yemek ibadet olur mu hocam?

Keyfimize bakıyoruz, midemizi dolduruyoruz, nefsimizin arzusu yerine geliyoruz.

Yemek yemek de ibadet mi olur?

Olur. Peygamber Efendimiz buyuruyor ki;

تَسَحَّرُوا فَإِنَّ فِي السَّحُورِ بَرَكَهً

*Tesehharû, fe-inne fi's-sahûri bereketen.*²

“Sahura kalkın, sahura kalkmakta bereket vardır, sahur yemeği yiyin.” Baş üstüne! Benim uykum var ama Resûlullah böyle buyurmuş, kalkayım, uykumu böleyim, yemek yiyeyim ibadet olsun. İbadet oldu, sahur yemeği ibadet oldu. Sevap oldu sünnete uymak olduğundan. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz sahur vakitlerinde zaten kalkardı. İyi müslümanlar da kalkar. İbadet eden insanlar da kalkar. Sadece ramazanda değil, başka zamanlarda da o vakitte kalkarlar. Şimdi bizim için bir fırsat. Biz Ramazan'da yemek yemek maksadıyla Sahura kalkmaya alışıyoruz. İnşallah akıllı Müslüman oluruz da Ramazan'dan sonra da sahurlara kalkarız. Teheccüd namazı kılarız. Çünkü gece namazı kılmak çok sevap. O vakitte namaz kılmak çok sevap.

² Buhari, Savm: 20, Müslim, Sıyâm: 45; Tirmizî, Savm: 17; Nesâî, Savm: 18.

رَكَعَتَانِ مِنَ اللَّيْلِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهِ

*Rekatâni mine'l-leyli hayrun mine'd-dünyâ ve mâ-fî-hi.*³

“Geceleyin kılınan iki rekâtlık namaz dünyadan da dünyanın içindeki her şeyden de daha hayırlıdır.”

Dünyadan da hayırlı, dünyanın içindeki her şeye sahip olmaktan da daha hayırlıdır. O zaman, ramazanda alışmıştık, kalkıyorduk geceleyin üçte sahur yiyorduk. Tamam ben bundan sonra da kalkayım, sevap kazanayım. Yemek yemek sevap olur.

Bazen uyumak sevap olur. Peygamber Efendimiz geceleyin erken kalktığından biz de [kalkalım.] Ben öyle yapıyorum. Bilmiyorum sizin içinizde babayiğitler vardır.

Kahramanlar varsa onlar nasıl yapıyor?

Sahurdan sonra uyuyoruz, dayanamıyoruz. Uyuyoruz. Peygamber Efendimiz de sahur vaktinde uyanık olduğundan öğleden evvel uyurdu. Öğleden evvel uyku uyumak sünnet olduğundan ben de Peygamber Efendimiz böyle

³ İbn Mübarek, Zühd 1289; Deylemî, Müsnedü'l-Firdevs 5404

yapardı diye, yatarım uyurum sünnet olur. Uyku uyurum ibadet olur.

Neden?

b. Resule Uymak; Sünnete Aykırı Olan Şey Bid'at'tır

Peygamber Efendimiz'in emrine uyuyorum da ondan. Çünkü peygambere uymak ibadettir. Allah'ın emrine uymak ibadettir. Kur'an'a uymak ibadettir. Kur'an'a karşı gelmek isyandır. Allah'a karşı gelmek isyandır. Resûlullah'a karşı gelmek isyandır. Resûlullah'ın sünnetine aykırı hareket etmek bidattır, günahdır, isyandır.

Hem de bidatçılar hakkında Peygamber Efendimiz diyor ki: “Bidatçılar cehennem köpekleridir.” Ne kadar ağır bir söz.

Bidatçı ne demek?

Sünnete uygun olmayan, işleri ortaya çıkartan, yeni adetler ortaya koyan... Bak sen kerataya! Bak edepsiz! Peygamber Efendimiz'in sünneti söyleyken tutmuş aykırı bir işi yol olarak, usul olarak koymuş. Düğünde, dernekte, giyimde, kuşamda, tıraşda, yemede, içmede, evlenmede, vesairede, vesairede...

Neye uyacağız biz, neye uyacağız?

Resûlullah'a uyacağız.

Neden?

Allah birçok âyet-i kerîmede emrediyor.

Bir tanesini söyleyeyim.

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

Bismillâhirrahmânirrahîm.

*Kul in-küntüm tühîbbûna'llahe fe't-te-
biûnî yuhbibkümü'llâhu ve yagfir le-küm
zünûbeküm, vallâhu gafûrun rahîmun.*⁴

Akşam namazında okuduğumuz âyet-i
kerîme.

Eğer; “Ben Allah'a iyi kul olmak istiyorum,
ben Allah'ı seviyorum, ben Allah'ın aşığıyım.”
diyorsanız Muhammed-i Mustafa'yı örnek alın.
Allah öyle emrediyor. Beni sevdiğinizi iddia
ediyorsanız; “Ben Allah'ı severim, Allah için
canım feda...”

Türkiye'de de ne diyoruz; “Allah aşkına
şunu bana ver.” “Allah aşkına...” dedi veriyoruz.

⁴ 3/Al-i İmran, 31

Allah aşkına ne demek?

“Yani sen Allah'a aşıkısan, Allah'ı seviyorsan ver şunları. Allah'a aşıklılığının hatırına ver.” Tamam, veriyor. Bırak Allah'ını seversen şu işi ya.

Ne demek?

Yani sen Allah'ını seviyorsan yapma bu işi. Allah sevgisi hatırına bırak bu işi. Yani işimiz Allah'ı sevmek, Allah'ın emrettiği işi yapmak olacak. Allah'ı seviyorsak...

Madem seviyoruz, Allah ne diyor?

Fe't-tebiûnî. Resûlallah'a uyacağız. Resûlullah'a uyumayı emrediyor. Başka âyet-i kerîme.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا
يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ
وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا

Yâ eyyuhe'l-lezîne âmenû't-teku'llâhe ve kûlû kavlen sedîdâ. Yuslih le-küm a'mâleküm ve yagfir le-küm zunûbekum ve men

*yutı'ıllâhe ve rasûlehû fe-kad fâze fevzen azîmen.*⁵

Kim Allah'a ve Resûlullah'a itaat ederse, emirlerini tutarsa “Baş üstünde! Peki ya rabbi! Peki ya Resulallah!” derse, itaat ederse, fevzi azime erer. Dünyası ahireti çok kazançlı olur. Bolca sevaplar kazanır.

Etîu'llâhe ve etîu'r-rasûle. Çok ayeti kelimeler var bu konuda. Allah'a ve Resûlullah'a itaat etmek ibadettir. İbadet sadece namaz değildir. Allah'ın emrine itaat etmek peygamberin sünneti tavsiyesine itaat etmek ibadettir, kulluktur. Onlara karşı gelmek isyandır, günahdır.

O halde ben, siz ve bütün insanlar Allah'ın emirlerini, Rasulullah'ın sünnetini öğrenmeliyiz, onları yapmalıyız.

Neden?

İtaat edeceksin. İtaat etmek için emri bilmen lazım.

Allah'ı bilmezsin ki Allah ne emretmiş?

⁵ 33/Ahzab, 70-71.

c. Alah (c.c)a ve Resule İtaat için Emir ve Yasakları Öğrenin

Arapça bilmiyorum, dini tahsilde yapmadım. İşte küçükken çobandım, büyüdüm bilmem ne oldum, ondan sonra şuraya gittim, ondan sonra buraya gittim. Hocam hiç fırsat olmadı. Elifi görsem sopa sanırım. Cim'i görsem karnında bu nokta ne derim. Ben bu işleri hiç anlamıyorum. Anlamayınca olmaz, bilecek. Allah neyi emretmiş bilecek, sıralayacak. Aklına sıralasın, kalbine sıralasın, duvara sıralasın, deftere sıralasın, kartona sıralasın, yazsın. Allah şunu istemiyor. Allah şunu yasaklamış. Allah bunu haram kılmış. Listesini yap. Allah şunu istiyor, şunu istiyor, şunu istiyor listesini yapsın. Resûlullah; “Şunu, şunu, şunu ve şunu yapsın.” diyor müslümanlara. Tamam yapalım. “Şunlardan, şunlardan kaçınınsınlar.” diyor, kaçınalım.

Peygamber Efendimiz bizim her şeyimizle ilgilenmiş.

Bir şefkatli anne evladıyla nasıl ilgilenir?

“Evladım dur bakayım öyle yemek yeme, sağ elinle evladım. Lokmayı öyle ağzına alma, kaşığı öyle tutma. Kalk bakalım ağzını yıka.

Hadi bakalım yüznumaraya giderken şöyle yap, çıktuktan sonra böyle yap. Yıkanırken şöyle yıkan evladım.”

Niye?

Annesi, elbette öğretecek çocuğuna. Anne terbiyesi bu. Anne terbiyesi olmazsa, çocuk terbiyesiz olur. “Şuna bak! Ana baba terbiyesi görmemiş ki...” derler. Ama annesi güzel yetiştirmişse; “O çok mübarek bir insan. Annesi babası güzel yetiştirmiş.” derler. Anne baba insanın her şeyi ile ilgilenir. “Şöyle yat, böyle kalk, şöyle söyle, böyle söyleme...”

Peygamber Efendimiz daha şefkatli, daha keyifli, daha muhabbetli bir şekilde bize her şeyi öğretmiş. “Dişinizi fırçalayın.”

Fırça yok o zaman, ne diyor?

“Misvaklayın.” Fırça yok, fırça sonradan icat oldu. Dişleri temizlemek için bir âlet. O zaman fabrika yoktu Arabistan'da. Sanayi de yoktu. Çok fazla böyle bir zenginlik de yoktu. İmkân da yoktu, naylon da yoktu, kıl da yoktu.

Ne yapıyorlardı?

Ağacın kökünü kesiyorlardı. Ağacın lifleri tel tel oluyordu. Onlarla dişlerini pırıl pırıl temizliyorlardı. Hem de Allah'ın işine bakın, o

kullandıkları dal parçaları, tel tel tellenen dişlerine sürüp de [ağızlarını temizledikler] meğer antiseptikmiş. Allah Allah. Şu Allah'ın hikmetine bakın. Kudretine bakın. *Sübhanallah*. Onlar dişlerine, tel tel oluyor diye fırçalamak için bir dal bulmuşlar, ağızlarına sürüyorlar, dişleri pırıl pırıl oluyor. Ama antiseptikmiş.

Antiseptik ne demek?

Mikropları öldürücü demek. Temizleyici demek, faydalı demek, tıbbi bakımdan iyi demek... Allah Allah. Ağızına aldıkları şeyde madde varmış. Hastalıklara iyi geliyormuş, ilaçmış meğersem.

Ankara'da bir doktor vardı, vefat etmiş. Allah cümle geçmişlerimize rahmet etsin. Ona da bizim de geçmişlerimize rahmet etsin. İyi bir insan, mütedeyyin bir kimseydi. Hocam misvak kullananlarda *piyöre* hastalığı olmaz diyordu.

Piyöre çok yaygın bir diş eti hastalığıdır. Dişlerin kökü çürür. Dişlerin kökü çürüdüğü için ağrı yapar. Bir de diş böyle gevşer, olduğu yerde şöyle sarkar, sallanır, çekersin çıkar. Dibi iltihaplı çünkü. “Çok genetik bir

hastalıktır bu, yüzde doksan ahalide bu hastalık vardır.” diyor. “Misvak kullananlar da olmaz.”

Niye?

Misvak ilaç da ondan. İlaç, mikrobu öldürüyor, oradaki o iltihabı yapan şeyi öldürüyor, ağızdaki asitleri söndürüyor, dişlerin çürümmesini engelliyor. Şimdi aynı doktora ben tedavi olmak için gittim. Rahmetli beni koltuğuna oturttu, epeyce uğraştı. Benim dişime dolgu yapacak, sinirini alacak. İçine bir hortum saldı, çekti, çıkartamadı. Şöyle yaptı olmadı, böyle yaptı olmadı. Röntgenini çekti üç, dört defa ağızıma bir şey koydu. “Dişin senin üç çatal, beş çatal.” dedi, yapamadı. Dolguyu yapamadı. Sonra çekti. Meğer benim dişim de kaçuk ağacının kökleri gibi birbirine karışıkmiş. Haklı adamcağız.

Ne yapsın?

Muntazam değil ki. Dört ayaklı değil ki. Hepsi birbirine dolaşmış, urgan gibi. Onun için yapamamış.

Orada mühendis bir arkadaş dedi ki: “Hocam benim diş etlerim çok hastaydı. Uzun zaman hastalığı çektim. Böyle dururken ağızımı

dişimi sıksam, hemen kanardı. Abdest alamazdım. Ezan okunur, abdest alacağım, ağzım kanıyor. Tekrar tekrar alırdım. Çok fenaydı, yaraydı. Uzun zaman çektim bunu.” diyor.

Birisine gitmiş, bir doktora mı, bir müslüman hocaya mı? “Misvak kullan.” demiş. “Ben değdiremiyorum ağzıma bir şey, acıyor. Diş etlerim kıpkırmızı yara. Acıyor kanıyor.” demiş: “Olsun misvak kullan.” demiş. “Misvak kullandım hastalığım geçti.” dedi. “Ya, falan!” dedik.

Neden bu konuyu anlattı?

Doktor: “Misvak şifadır, ilaçtır.” dedi ya o da onun için anlattı. “Diş etlerim yaraydı, geçti.” dedi. Diş doktoru: “Otur bakayım sandalyeye.” dedi. Bu sefer ben kalktım, o oturdu. Dişçinin sandalyesine, koltuğuna oturdu. “Aç ağzını...” dedi. Ağzına baktı arkadaşın. “O, maşallah.” dedi.

Biz de meraklandık o zaman, hepimiz. Doktoru ittik kenara, biz de baktık.

Ne var bunun ağzında bu kadar “Aaa...” diyecek diye?

Diş etleri o kadar güzel bir renkti ki gül rengi gibi. Gül kurusu gibi. Çok güzel, sağlam,

sıhhatli bir diş eti. Dişleri de kocaman nohut kadar, fındık kadar inci gibi. O kadar beyaz, o kadar güzel dişler, o kadar güzel diş etleri. Böyle sıhhatli bir ağız. Ne kadar güzel. Hlbuki adamın ağzı yara idi. Adamın ağzı kanıyordu. İyi oldu.

şimdi nereden atık?

Peygamber Efendimiz, bizim dişimizin temizliğiyle de ilgilenmiş, koltuğumuzun altıyla da ilgilenmiş. “Koltuğunuzun altında kıl bırakmayın.”

Ne yapın?

Kazıyın.

Neden?

Ter birikir, teke gibi kokarsınız. Otobüse biniyorsun, koltuğun altı kokuyor. Bir sabah başıma geldi. Adam böyle kaldırıyor kolunu, düşmemek için, düşmeme kayışlarını tutuyor. Koltuğunun altından bir koku yayılıyor, bayılacağım. “Tutun beni bayılacağım.”

Neden?

Nasıl pis kokuyor koltuğunun altı.

Peygamber Efendimiz diyor ki: “Kazıyın. Tırnaklarınızı kesin. Bıyıklarınızın fazlalarını alın.” Tavsiye veriyor. Her şeyimizle

ilgileniyor. Onun için Peygamberimize uyacağız. Peygamber Efendimiz'e uymak ibadettir. Peygamber Efendimiz'in sünnetine aykırı hareket etmek isyandır. Allah'ın Kur'an-ı Kerim'deki emirlerine uyacağız,. Resûlullah'ın sünnetine de uyuyacağız. O zaman Allah sever. Allah'ın sevmesi için çare; uymak. Uymak için çare; bilmek.

Önce bileceğiz.

İnsan için en sevaplı ibadet hangisidir?

Teravîh mi, cuma mı, bayram mı, hac mı, umre mi?

Bil bakalım Hacı Hasan. “İlim öğrenmek.”
“Bildin. 5 Yıldız, 100 puan. Allah razı olsun.”

d. En Kıymetli İbadet Her Yaşta İlim Öğrenmektir

İslâm'da en kıymetli ibadet hangisidir?
İlim öğrenmektir.

Neden?

İlimle her şey biliniyor da ondan. Her şeyin kapısı ilim. İlim bilince, öğrenince, o zaman namazı nasıl kılacağını biliyor, orucu nasıl tutacağını biliyor. Nasıl oruç bozulmaz, namaz nasıl bozulmaz, fâsid olmaz, bâtıl olmaz. Onları biliyor. Onun için en sevaplı çalışma ilim.

Mau bidallahe fe ala bişey in efdala min kukin tilkiyn. Allahu Teâlâ hazretlerine, dini bilgiyi bilmek kadar, başka güzel bir şeyle ibadet edilmemiştir, edilmiş olamaz. En kıymetli ibadet demek, yani en faziletli ibadet; [insanın] ilim öğrenmesidir.

Dediler ki: “Ya Resûlallah! Bize en sevaplı ibadeti öğret de yapalım, kazanalım.” Sahabe-i Kiram âşık, istiyorlar, yani sevap kazanmak istiyorlar. “Ya Resûlallah! Öğret de yapalım.” “İlim öğrenin.” diyor.

Neden ki?

Biz iş istiyoruz, ibadet istiyoruz. “İlim öğrenin.” diyor. Çünkü ilim ile yapılan ibadet güzel olur, makbul olur. İlimsiz yapılan, cahillikle yapılan ibadet hatalı olur, bâtıl olur, fasid olur, boşa gider.

Sen torna tezgâhını, hiç tezgâh kullanmasını bilmeyen insana verir misin?

Veyahut tezgâhta işleyeceğin parçayı çırağa verir misin?

Usta, bir müşterinin istediği bir şeyi, çırağa verir mi?

Kendisi yapar. “Cahil bunu bozar. Ya fazla kazıttırır. Ya bilmez yakar, ya bilmem ne yapar.” der. Yani bilinmedi mi, her iş bozular.

Bizim gençler, böyle blucin pantolon giyiyorlar ya rahat. Bende şaka yapıyorum, blucin pantolon giyenlere. Birkaç defa: “Blucin’den cübbe yapacağım. Madem siz blucin pantolon giyiyorsunuz, ben de blucin’den cübbe yapacağım, blucinli hoca olacağım.” dedim. Şaka yaptım. Takılıyorum öyle gençlere. Karşılaştık mı, latife yapıyoruz, birbirimize takılıyoruz.

Bir arkadaş duymuş bunu, üç çeşit blucin kumaş getirmiş. Mavi, beyaz, sarı, şu duvar renginde kahverengi. Hepsi güzel, bayıldım, şahane. Blucin sadece böyle mavi değil. Blue mavi demek, cin de jean yazıyor, mavi kumaş. Ama hepsi mavi olmuyor. Şimdi çeşitleri var. Ham renkleri var, kahverengisi var, sarısı var, yeşili var.

Bir de yeşil, ne kadar hoşuma gitti. Bir insana verdik. İhvandan iyi bir müslüman, bir hacıya verdik.

Neden?

İyi bir insan diye verdik. Biraz da mali bakımdan sıkışıkcaymış durumu. İş yapsın da biz

de parasını verelim. Para kazansın diye üç kumaşı da çöpe attık gitti. Kesti beceremedi, yapamadı. Yani bana blucinden pantolon, cübbe dikemedi, safari dikemedi. Üç tane kumaş çöpe gitti. Ama tabii biz ona acıdık. O da çok üzüldü zavallıcık. Parayı öde, kumaşı falan demedik. Ama bizim üç kumaş gitti. Arkasından yedi kumaş daha aldık. O da gitti. Yapamadı.

Neden?

Acemi yapamaz. Acemiye teslim edilmez. Yanlış keser.

Bir terziye elbise diktirdim. Hacı hanım dedi ki: “Yurt dışına gidiyoruz, birkaç tane diktir.” “Ramazan akşamında özel işlerimizle sizi meşgul ediyoruz. Kusura bakmayın.” Terzi dedi ki: “Bir tane dikeyim hocam, görün, beğenirseniz ötekileri istersiniz.” Hanım oradan dedi ki: “Yok üç tane dik. Çünkü yurt dışına gittin mi sekiz ay gelmiyorsun. Bir onu giyersin, bir onu giyersin.”

Evde kimin sözü dinlenir?

İç işlerinin. Evin içindeki işler, içişlerinden geçer. Onun sözü dinlenir. Şimdi biz üç tane kumaşı verdik terziye. Olmadı, göbeğimi oturtamadık. Omzuma oturtamadık. O zaman

biraz daha göbekliydim. Şimdi Ramazan'da biraz azaldı. Olmuyor, şurası kaçıyor, burasını, kol yuvasını dar yapmış, göbeği oturmuyor.

Bizim akrabadan birisi, elbiseyi bayramda giydim, gördü üstümde. “Esad abi! Ben seni bir terziye götürüyüm. Çok güzel dikişi var. Sana bir elbise diksin.” dedi.

“Bu güzel değil mi? Yeni, bayramda bunu giydim.” dedim.

“Esad abi! Kusura bakma, güzel değil.” dedi. Bizim akraba, damat, kız kardeşin beyi.

“Nereden anladın?” dedim.

“Benim babam terzi, ben de onun yanında çırağıyım. Çok çalıştım. Bilirim. Şu göğüs cebinin durduğu yer bile önemli, oradan bile şıp diye anlarım.” dedi.

Yani bilinmediği zaman iyi iş yapılmıyor. Cahil bozuyor. Onun için İslâm'ı güzel öğrenmemiz lazım. Allah'a güzel kulluk yapmak için, İslâm'ı güzel bilmemiz lazım.

Bu kadar hikâyeyi niçin anlattım?

İslâm'ı güzel bilemezsek, iyi niyetli olsak bile bozarız. Kumaşları bozduğumuz gibi bozarız. Namazı berbat ederiz. Orucu berbat

ederiz. Haccı berbat ederiz. Zekatı berbat ederiz. Camiyi berbat ederiz.

Burdur'a gittik. “Burada eski bir cami var.” dediler. “Namaz vaktinin içinde bir görelim.” dedik. Burdur’un büyük, eski, Ulu camisini göreceğiz. Merdivenlerden çıktık. Baktık, adamın biri elinde kiloluk veya daha fazla kolonyayı halılara şaldır şuldur, döke döke, baştan sona gidiyor. Kolonya!

Ulemâ ihtilaf etmiş, ama necis. İyi bir şey yapacağım diye, halıların üstüne necaset döküyor. Alkol necis. İmam Şafi'ye göre necis. Hanefi âlimlerinin bazılarına göre necis, bazılarına göre temiz. Yani dökülmemesi lazımdır. Cami güzel koksun diye kolonya döküyor. Yani necaset döküyor camiye netice itibari ile. Bilmedi mi insan, iyi bir şey yapacağım derken kötü bir şey yapar.

Onun için aziz ve muhterem kardeşlerim!

Yaşımızın ne olduğuna bakmayalım, ilim öğrenelim. İslâm'ı öğrenelim, özlü kitaplardan başlayalım. Küçük kitaplardan başlayalım, küçüğünü bitirelim, daha büyüğünü, daha büyüğünü... Birinci kitap; bu konuda hiçbir şey bilmeyen, İslâm'a yeni gelmiş olanlar için...

“Hocam! Ben eskiden İslâm'a yakın değildim, uzak yaşıyordum. Bu Ramazan'da tevbekâr oldum. Yeni daha elimi kaldırıp belime bağlamayı öğrendim. İslâm'ı yeni biliyorum, ne okuyayım?”

Köy hocası ilmihalini oku. Köylü için yazılmış. Diyanet İşleri neşriyatı arasında çıkan, incecik bir kitap. Cep kitabı, cebe koydun mu sığar. Ceketinin cebine sığar, hatta belki buraya bile sığar. Köy hocası ilmihali, onu bir oku.

İkincisi; Ahmet Hamdi Aksekili'nin, “İslâm Dini” kitabını oku. Bir parmak kalınlığında, incecik, tamam. O da bitsin. Böyle adımcık adımcık bilgini genişletirsin, düzeltirsin. Çünkü Allah'a kulluk da terzilik gibidir. Allah'a kulluk da torna ustalığı gibidir. Allah'a kulluk da şoförlük gibidir. Ehliyet ister. Ehliyet olmayınca çarpar bir yere. Onun için İslâm'ın, Kur'an'ın, Sünnet'in ne olduğunu iyice öğrenmemiz lazım. Devam etmemiz lazım. O da bir vaazla olmuyor. Keşke bir vaazla olsa da; “Aç ağzını...” desek, tıksak ağzına İslâmî bilgileri adamın, kulaklarına da tıksak. “Kafasına İslâmî bilgiler girdi.” desek, gitsek. Öyle

olmuyor. Yani İslâmî ilimleri öğrenmek çok zor oluyor.

Ben bir camiye gittim, sonra şahısla konuştuk. Caminin hocası, iyi niyetli bir insan. Fakülte bitirmiş bir insan. Daha yüksek çalışmalarla doktoradan önce master diyorlar, onlardan yapmış bir insan. Ama Kur'an ayetini yanlış okudu, ses çıkartmadım. Bilmem neyi yanlış tercüme etti, ses çıkartmadım. Falancayı yanlış yaptı, ses çıkartmadım. Yani kolay olmuyor bu iş. Kendisine sorsan; "Yüksekokul bitirdim, fakülte bitirdim." diyor. Ama kolay yetişmiyor insan.

Onun için sabırlı olacağız, yavaş yavaş öğreneceğiz. Küçükten başlayacağız, ince kitaptan başlayacağız, daha büyüğe, daha büyüğe... Sorarak, bilerek gideceğiz.

Mesela oruç nasıl tutulur?

Oruç bazen bozular. İnsan oruç tuttuğu halde, orucu bozular.

Hocam su içmedim, yemek yemedim, orucum nasıl bozular?

Bozular. Peygamber Efendimiz bildiriyor.

Bunu öğrenmek lazım değil mi?

Lazım. Bazen zekât bozular, bâtıl olur.

لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى

*Lâ-tubtilû sadekâtiküm bi'l-menni ve'l-ezâ.*⁶

Ayet-i kerimede Allah bildiriyor: “Zekât-larınızı, sadakalarınızı bozmayın, bâtil etmeyin. Berbat etmeyin.” diyor. Berbat olur. Neden berbat olduğunu bilmek lazım. Her şeyin güzelini öğrenmek lazım. Güzel ibadet etmek lazım. O halde özetliyorum. Allah bizden kendisine güzel kulluk etmeyi istiyor. Asıl hayatta yaşamakta ki maksadımız bu; yani Allah bunun için yaratmış.

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

*Ve mâ-halaktü'l-cinne ve'l-inse illâ li-ya'budûni.*⁷

“Ancak sizi bana ibadet edin diye yarattım. İşçi olun, memur olun, tüccar olun, kasap olun diye yaratmadım. Bana güzel kulluk edin diye yarattım.” diyor.

Kulluk nasıl olacak?

⁶ 2/Bakara, 264

⁷ 51/ Zariyat, 56

Kulluk sadece namaz değil, Allah'a itaat demek, emirleri tutmak, emirleri tutarak yaşamak demek. O halde emirlerini bileceğiz; yani ilim gerekiyor. Güzel kulluk yapmak için, ilim öğreneceğiz. İlim öğrenmek için de uzun bir çalışma gerekiyor. Her gün biraz bir şey öğrenecek insan. İnsanın ilimden bir bölüm öğrenmesi, bir paragraf, bir parça, bir sayfa öğrenmesi dünyada ve dünyanın içindeki her şeyden daha hayırlıdır. Daha sevaptır. İlimden bir şey öğrenmek için şöyle bir oturmak, insana çok büyük sevap kazandırır. Böyle yavaş yavaş öğrenelim.

Allah hepinizden razı olsun. Allah hepinizi hayırlara muvaffak eylesin. Hepinizi cennetle, cemaliyle müşerref eylesin.

Subhane rabbike rabbi'l-izzeti amma yesifun ve Selamün ale'l-mürselîn ve'l-hamdü li'llahi rabbi'l-âlemîn.

el-fatiha.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

19 Ramazan 1418 / 18.01.1998

Brisbane/ Avustralya

Bütün GURBET SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.

